

dem indført, inden den nye Toldlov traadte i Kraft. Tendensen hertil vilde man afskære dem fra saa hurtigt som paa nogen Maade muligt, fordi Landet efter min Opfattelse ikke var tjent med at faa en ekstraordinær Forøgelse af Indførselen af Luksusvarer. Og den vilde være kommet, hvis de handlende havde faaet Tid til at gøre deres Bestillinger.

Jeg skal nu beskæftige mig med forskellige Bemærkninger, der er gjort om enkelte Punkter i Formue- og Indkomstskatteloven. Naar jeg ikke gaar ind paa alt, hvad der er fremkommet, er det, fordi flere af de fremdragne Punkter bedre egner sig til at forhandles i Udvalget.

Man har dadlet, at Formueskatten standser ved 16 pro mille, og at Selskabsskatten bliver staaende ved 15 pCt. Jeg har ved Fremsettelsen gjort Rede for, hvorfor Satsene ikke stiger saa højt som i den nu-gældende Lov; men jeg skal gerne gentage, at jeg tror, at 16 pro mille, som er den Sats, der gælder for Formuer mellem 1 og 5 Mill. Kr., er et rimeligt Højdepunkt for Formuebeskatningen. At fastholde den nuværende højeste Sats 25 pro mille eller 2½ pCt. af Formuen mener jeg er at gøre Uret. Det har vist sig at være en Uret, idet nogle af de faa, som denne Sats har ramt, derved er kommet til at svare mere i Skat, end de har haft i Indtægt. Dertil kommer, at Bestemmelsen har vist Tendens til at virke til Skade for Statskassen ved at drive i hvert Tilfælde nogle af vore største Formuer ud af Landet. Dette er min Grund til at standse ved de 16 pro mille, og det ønsker jeg at fastholde.

Med Hensyn til Selskabsskatten kunde man muligvis være gaaet noget højere end foreslaaet; men jeg har dog ikke kunnet lade være at tage i Betragtning, at Selskabsskatten efter sin Natur er en Dobbeltbeskatning. Jeg tror, at Forholdet er blevet ikke saa lidt forrykket ved den uhyre Stigning af Skatteprocenten, som er indtraadt i Krigsaarene, og jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ret i, at det er en vis Forurettelse, der her sker mod mange smaa Aktieselskaber, Familieaktieselskaber o. lign., hvis Aktiekapital af Grunde, som intet har med Skattesnyderi eller lignende at gøre, er holdt meget lav, hvorfor Procentudbyttet af Kapitalen ikke er nogen virkelig Maalestok for Foretagendets skattemæssige Bæreevne. Af disse Grunde har jeg altsaa ment det rigtigt at blive staaende ved 15 pCt. som Højdepunkt for Selskabsskatningen. Jeg maa maaske tilføje, at hvis man tror, at det er store Beløb, som

gaar tabt for Statskassen ved disse Begrænsninger, tager man vistnok fejl; for over 30 pCt.s Udbytte i Aktieselskaber vil høre til de meget sjældne Tilfælde i de Aar, vi gaar i Møde.

Ligeledes er der stærk Svind i de store Formuer, navnlig for saa vidt det er Papirformuer. Mæn selv om man tager den sidste Ligning, hvor dog Formuerne kommer væsentlig højere op, end de kan antages at ville komme ved den Ligning, der skal gøres paa Grundlag af 1921, udgør den Merindtægt, Statskassen vil faa ved at sætte 25 pro mille, som nu, i Stedet for 16 pro mille, et meget beskedent Beløb, ikke en Gang 1 Mill. Kr., ca. ¾ Mill. Kr., og saa megen Forskel vil der ikke en Gang blive — det er jeg fuldt overbevist om — efter den nye Ligning, vi nu gaar ind til.

Hvad angaar Fradragene, har det ikke undret mig, at man har angrebet Bestemmelsen om, at Fradragene skulde standse paa et vist Punkt. Det er heller ikke uden Betænelighed, jeg har foreslaaet dette, og jeg er meget villig til at forhandle om en Maade, hvorpaa man kan faa samme Indtægt og give Fradrag ganske som tidligere helt op. Naar jeg har foreslaaet det andet, er det, fordi der for den almindelige Bevidsthed er noget urimeligt i, at disse Fradrag gennemføres, mulig til stor Skade for Statskassen, ved Indtægter, hvor de ikke spiller den fjerneste Rolle. Saa snart vi kommer op i de mellemstore og store Indtægter, spiller de ingen Rolle. Derfor har man i de fleste Lande den Ordning, at Fradrag ikke finder Sted ud over en vis Indtægt; Danmark er et af de faa Lande, hvor man ikke er standset. Men jeg indrømmer selvfølgelig, at Undladelse af Fradrag ikke ganske stemmer med Rateskalaens Princip; vil man paa den anden Side fastholde Rateskalaens Princip helt igennem, maa man lade Fradragene gaa helt til Vejrs — til Gengæld kommer man saa til at forhøje ikke saa lidt paa Skalaen for de vedkommende Indtægter, den rammer. Den Bemærkning, der er gjort i Anmærkningerne til Lovforslaget om, hvor højt Lempelserne gaar op for Indtægter, er ikke gjort, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard mente, med Fradragene iberegnet. Den er blot gjort for selve Skalaens Vedkommende. Der er ingen Tvivl om, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ret i, at hvis man fik Fradragene med, standsede Begunstigelserne meget før.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Klejs) har sat et Spørgsmaalstegn ved det skattefrie Minimums Størrelse og Fradragenes